

ÚVODNÍK

BŮH POVYŠUJE

Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, bude hledat mou tvář a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hříchy a uzdravím jejich zemi. 2Par 7,14

Tento verš nás provází už delší dobu. Kázal jsem o něm, mluvím o něm, zmiňoval jsem ho už v dřívějším úvodníku. Tímto veršem se křesťané zabývají na různých místech světa a je často mottem různých modlitebních iniciativ. Prostě církev touží potom, aby Bůh vyslyšel, odpustil a uzdravil.

V jednom z úvodníků jsem se zaměřil na hledání Boží tváře jako na důležitou součást našeho života. Po zveřejnění úvodníku ve Sborovém dopise mne kontaktoval jeden mladý bratr a upozornil mne, že jsem něco přeskočil. Odkázal se na studii Dereka Prince (její celé znění je v tomto čísle Života víra), kde Derek psal o tom, že **křesťané celé generace studují a vyznávají tento verš, ale nespĺnili základní podmínku.** Lid, který se nazývá Božím jménem, se nepokoril.

Když jsem četl toto upozornění a modlil jsem se nad tímto slovem, uvědomil jsem si, že se nám možná nedaří hledat Boží tvář, protože jsme se dostatečně nepokorili. *Vždyť Bůh se pyšným protíví, ale pokorným dává milost. Jak 4,6*

Co znamená, že se pokoříme? Ještě tomu možná rozumíme na rovině jednotlivce, ale co na rovině celého Božího lidu? Co to znamená pro náš sbor?

Myslím si, že pro sbor to ve skutečnosti neznamená většinou nic jiného než pro jednotlivce, i když to má speciální aspekty. **Pro mne pokořit se znamená, že předně přijmu skutečnost, že já jsem bytostně hříšný na rozdíl od svatého Boha, který mne přesahuje.** To se prvně stalo, když jsme se k Bohu obrátili. Když jsem přijal spasení. A i když nyní vím, že jsem spravedlivý skrze Kristovu krev, pokořuji se vždy znovu, když mně Bůh ukáže nějaký nový hřích v mém životě. Je to úplně základní věc, a přece není samozřejmá. Často přestane být samozřejmá pro dlouholeté křesťany. Zažil jsem situace, kdy se někdo bránil uznat, že udělal něco špatně. V podstatě Bohu vysvětloval svůj hřích. Nebo místo toho říci někomu: „Promiň“ se dlouho a složitě obhajoval. **Pokořit se znamená uznat, že je něco špatně a já nemám na nápravu.** Prostě si bez toho velkého mocné-

ho Boha nevystačím. Jako jednotlivce, ale ani jako sbor. **Myslím, že pro nás jako sbor znamená pokořit se v této oblasti si plně uvědomit, že bez Boha bychom neexistovali.** Můžeme mít a dokonce si myslím máme mít víze, plány, aktivity. Ale je to zbytečné a prázdné, pokud s námi není Bůh. Náš život jako jednotlivců i jako sboru by měl být takový, že by se bez Boha zhroutil.

S tím souvisí další věc. **Pokořit se před Bohem znamená uznat, že potřebujeme ostatní.** Bůh nám dal vzácné a jedinečné dary a myslím, že máme být pro náš sbor zdravě hrdí. Dokonce je pro sbor nezdravé a dlouhodobě zničující, pokud je v něm větší skupina lidí, která není nadšená z toho, že patří právě do tohoto sboru. Ale stejně, jako Bůh dal vzácné dary nám, tak dal vzácné dary jiným a stejně jako oni potřebují nás, my potřebujeme je. Nezávládneme to bez Boha, ale ani bez ostatních lidí a ostatních sborů. Máme co dát, ale máme i co přijmout.

A třetí věc, která mne napadla (a určitě jsem nevyčerpal téma) je **rezignovat na snahu si pomoci sám, ale být závislý na Boží pomoci.** *Pokořte se tedy pod mocnou Boží rukou, aby vás povýšil v příhodný čas. 1Petr 5,6*

Pokořit se není nic, co bychom přirozeně vyhledávali. Musím říci, že bych se tomu rád vyhnul. Dotýká se to mojí osoby, mého sebehodnocení. A odhaluje to, na čem můj život stojí. Na čem je založená má identita? Na mém výkonu, mých schopnostech, hodnocení ostatních lidí a úspěchu nebo na tom, že mým Otcem je věčný Bůh? Jestli se pokořuji nebo nepokořuji mně nastavuje zrcadlo a já mohu uvidět, jaký ve skutečnosti jsem.

Na přelomu května a června jsme se postili mimo jiné za to, aby Bůh s naším sborem pohnul směrem ke svým plánům a své oslavě. A půst s pokolením úzce souvisí.

Jsmo v měsíci „Obnovy“, kdy vyhlídíme Boží jednání pro své osobní životy i pro celý sbor. **Je to vhodný čas se zastavit a pokořit se před Bohem.** Protože tím Mu dáme možnost, aby nás povýšil. A On nás povýší. Nebude to pravděpodobně hned, může to i dlouho trvat. Ale dostaneme milost a v příhodný čas (a ten je někdy jiný, než si myslíme my), nás Bůh povýší. Blíží se čas, kdy s Ježíšem usedneme v Jeho království. Ježíšova cesta k povýšení vedla přes pokoření se na Golgátě. Ani ta naše cesta k povýšení nemine naše pokoření.

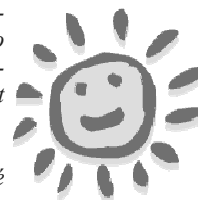
Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři, v tomto čísle Vám přinášíme slibované dojmy a postřehy z konference ICLC z Dánska. (ICLC neboli Connections znamená Mezinárodní spojení křesťanských vedoucích.)

A protože květen byl měsícem, který jsme na regionech spolu s dětmi věnovali „milosti v akci“, můžete nahlédnout, jak to na třech regionech probíhalo.

Určitě také nevynechte povídku Slovo přišlo v moci? a nechte se třeba i inspirovat k jejímu dokončení.

Krásné a požehnané červené dny

Vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

JEN DOUFÁM, TATI, ...

... ŽE TU ARCHU NEBUDOU LIDI V BUDOUCNOSTI HLEDAT...

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Milost v akci na regionech
..... 2-3

Anděl jménem Jde to! 4

Tak trochu jiná konference
..... 7

Slovo přišlo v moci? 8

Milost v akci pro Keňu

Projektový měsíc našeho sboru na Černém Mostě byl rozdělen na tři fáze. To znamená: každá neděle jiný program. Měli jsme se něco dozvědět o Keni a zároveň jí pomoci, ať už modlitbami, finančně nebo nějakými dárky.

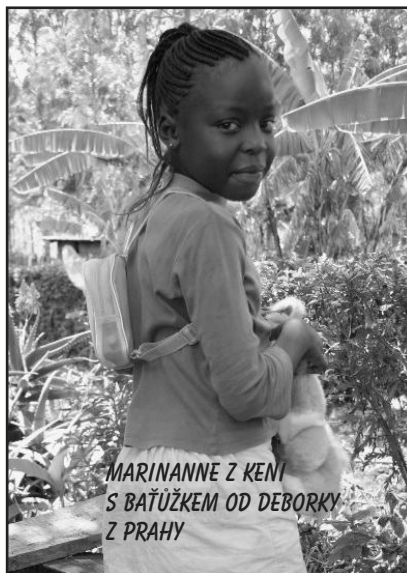
13.4. 2008 – Neděle č. 1

Na první neděli jsme byli domluveni, že každý, kdo bude chtít, přinese nějaké boty, obrázkové knížky nebo plyšáky. Tyto věci měly sloužit k potěšení lidí v Keni. Měla za námi totiž přijet Renata Rokůsková a odvézt to lidem do Keni. Nakonec se toho nahromadilo tolik, že se to Renatě zdaleka nevešlo do dvou kufrů a musela tam něco nechat. Naše shromáždění začalo jako obvykle chválami a pak pokračoval program

v nedělce, kde bylo připraveno promítání. Promítaly se tam fotky a o každé z nich nám Renata něco řekla. Slyšeli jsme o životě v Keni, o tom, jak děti nemají pomalu ani jeden pár bot, nebo že cca 60 000 dětí nemá žádné rodiče a jsou odkázáni sami na sebe, ať už jim je kolik chce let. Po prezentaci jsme se společně modlili a děkovali za to, co nám Bůh dal.

27.4. 2008 – Neděle č. 3

Poslední neděli jsme představili dospělým nástěnku, na které byly napsány informace o Keni a byla tam i její mapa. Pak byla možnost zakoupit si výrobky, které děti tvořily minulou neděli. K zakoupení byly nejrůznější krabičky, prstýnky, náramky, náušnice a náhrdelníky. Každý pak mohl ochutnat typické jídlo pro Keňu, které se v Keni jí každý den prakticky ke všem chodům. Nakonec se znovu pouštěla prezentace fotek. Kdo chtěl, mohl přispět finanční částkou a pomoci obyvatelům Keni.

MARINANNE Z KENI
S BAŤUŽKEM OD DEBORKY
Z PRAHY

V neděli 20. dubna jsme v rámci sbírky na Mešaka navlékali různé řetízky a náramky, náušnice a prstýnky. Protože nebylo moc dětí, neudělalo se toho nějak moc. Ale navlékání pokračovalo na dětské skupince. Nakonec toho bylo víc než dost!

V neděli 27. dubna se výrobky všech dětí i některých dospělých prodávaly. I když přišly děti, co nenavlékaly korálky, věděly, že můžou přinést i svoje výrobky z domova. Takže ty děti přinesly spoustu dalších výrobků (téměř všechny). Děti také měly přinést svoje starší oblečení, které si budou mezi sebou vyměňovat.

V rámci celého měsíce se vybíraly peníze i zvlášť. Na konci měsíce se peníze spočítaly a peněz bylo opravdu skoro neuvěřitelné. Celkem se vybralo 24 800 Kč.

Petra Kačínková, 14 let

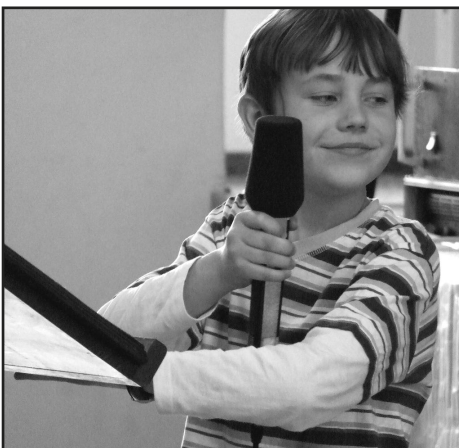
Anežka Jelínková, 10 let

Zaujatá zpráva ze Severu

Projekt milost v akci byl opravdu akční. Nedělkáři i děti zapojili fantazii a využili téměř všech svých talentů, jak přinést milost a potěšení jiným lidem.

Tvořivé dílny využili k práci s proutím, drátky, korálky, lanky, papírem, malováním, window art foliemi. Děti si samy vyrobily prodejní plakátky a stánky a své výrobky na společném shromáždění prodávaly. Nezanedbatelný výtěžek byl věnován na

podporu dětí na zakarpatské Ukrajině. To je oblast, kterou už dříve náš region podporoval.

Musím říct, že byly moc šikovné a nadšené ze všeho, co dělaly.

Na našem regionu Marta Pasková už dlouhou dobu uvádí děti do chval. Prapory, tanec, nástroje i zpěvem. Proč to nerozšířit i na dospělácké shromáždění? Tak Marta celý měsíc pilně s dětmi cvičila, zkoušela, doladovála až nastal den D, kdy si děti stoupily na podium a uvedly celé shromáždění do chval. Byla to paráda. Tentokrát nezvučil Petr Vlasák, ale Vlasák Junior, „náš“ Josífek.

Kázání bylo - jak jinak - než o milosti. Tomáše doplnili svými postřehy David s Jeronýmem.

Čtení z Bible i požehnání i modlitby proběhly v dětské režii, jen ohlášky byly svěřeny zkušeným profesionálům.

A sladký puntík na závěr. Dobrůtky a občerstvení pro všechny z domácí kuchyně našich dětí.

Divíte se, že se nikomu nechtělo domů?

Období příprav bylo náročné, ale výsledek skvělý!!!! Stálo to za to, udělat spolu něco pro druhé a pak být spolu delší čas. Myslím, že i pro děti byla velká odměna, když viděly, že se jejich práce podařila.

Marta Božovská

Projekt s dětmi na regionu Střed

Před časem se mi dostala do rukou knížka o židovských odbojářích – lidech, kteří se za druhé světové války aktivně účastnili protinacistického odboje. Byla jsem docela překvapená, když jsem zjistila, jak mnoho jich bojovalo na různých frontách. Věděla jsem, že se ti z nich, kteří ještě žijí, scházejí každý měsíc na Židovské obci, a když se přiblížil náš projektový měsíc, napadlo mě, že by bylo skvělé, kdybychom s dětmi mohli něco udělat právě pro ně. Modlili jsme se a Pán Bůh nám tam otevřel dveře skrze paní, která tato setkání organizuje. (A která mimochodem ve svých pěti letech pomáhala partyzánům ...)

Děti pro ně připravily dárečky – ozdoby ubrouskovou technikou rámečky, do kterých jsme zasadili text z 27. žalmu. (Vypadaly fakt skvěle – možná si je budete moci zakoupit v dobročinném obchůdku na předvánočním celosboru ... :-)) Vyráběli jsme jich poměrně hodně a pro některé „netvořivce“ to byl opravdu „skutek sebezapření“. Ve sboru jsme také uspořádali sbírku, která pomůže uskutečnit putovní výstavu o holocaustu.

Abychom se trochu dostali do souvislostí, pozvali jsme za dětmi do neděleky jednu „odbojářku“ - devadesátipětiletou paní Ko-

váčovou, která jim popisovala své zážitky z války. Ve svém věku je neuvěřitelně vitální a ještě navíc je s ní legrace. (Představte si více než devadesátiletou osobu, která dětem říká, že se mají umět pořádně prát a přitom vykopne nohou tak, že jí obloukem vylítne střevíc. Teologicky jsme to radši nerozebírali, ale pobavili jsme se ...) Neočekávaně si s sebou přivedla ještě svoji kamarádku, která dětem vyprávěla o tom, jak přežila Osvětim. Byl to pro nás všechny silný zážitek. Zůstaly s námi i na chvíli modliteb a bylo vidět, že měly ze setkání s dětmi velkou radost.

V polovině května se pak uskutečnila naše návštěva setkání odbojářů na Židovské obci. Děti zahrály divadlo o Davidovi a Goliášovi, rozdaly dárečky a měly jsme ještě připravenou starou dobrou kancionálkovku „Pán Bůh je síla má“, která je právě na motivy 27. Davidova žalmu. Rozdali jsme texty a většina z přítomných se k našemu zpěvu opravdu přidala.

Prožívali jsme v tu chvíli, že Pán Bůh je tam s námi a že se dotýká srdcí. Ohlasy byly velmi vřelé a za pár dní jsme neplánovaně dostali příležitost celou akci zopakovat v židovském domově pro seniory. Přestože jsme z toho měli trochu obavy (bylo nám řečeno, že někteří jsou tam ateisté, kteří řečí o Bohu nemají moc rádi, natož pak kdyby se dozvěděli, že jsme křesťané...), Pán Bůh vyslyšel naše modlitby a skrze děti požehnal a potěšil. Dokonce prý máme přijít zas. Tak se modlíme, aby tento projekt přinesl požehnání i do budoucna, třeba i tím, že přispěje k posílení křehké důvěry židů vůči křesťanům.

No, byla to trochu dřina (vždycky, když s manželem nacvičujeme s dětmi nějaké divadlo a v průběhu se něco neustále mění nebo různě hatí, říkáme si, že už nikdy více ...), ale stálo to za to. A o to vlastně také šlo, abychom byli ochotní investovat něco ze sebe pro ty druhé. A abychom to učili naše děti. Kéž z Toho vzejde Hospodinu chvála!

Petra Mizurová

Květnový celosbor

Tu neděli bylo krásně a navíc prodloužený víkend. Kolik se nás sejde, přemítám, když v předstihu obhlížím poloprázdný sál. Naplníme Spojovací i dnes?

Po několika písních chval na začátku shromáždění jsem se otočila do sálu a oddechla si: „Je nás sice hrstka, ale pořádná.“ Ani volno, ani počasí, ani nasycení, zaoptření, pokoj, pohoda, klid, bezpečí, ani mír, natož pak opaky toho všeho (jak je psáno), nás neodloučí od lásky Kristovy a od touhy se spolu setkávat a slavit Ho.

Kázal Petr Kácha a jak je pro něj typické, nestál, ale dynamicky se pohyboval po pódiu s mikrofonem připnutým na klopě saka. Nabyté energií bylo i jeho poselství. Na úvod nás povzbudil Ježíšovou prosbou k Otci z **Jana 17,20-25 (22. verš – A já slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby jedno byli, jako my jedno jsme)**. Potom připomněl, co nám vštěpoval před měsícem Sandy Millar: „*Před Církví je*

důležitý směr – hlubší poznání toho, kým jsme v Kristu a kým je Ježíš.“ Petr pokračoval zdůrazněním toho, jaké je Ježíšovo a také naše poslání. Odsouzenci na kříži vedle sebe, lotrovi, řekl Ježíš: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ My, jako dědicové, máme stejný úkol – vytrhovat lidi ze smrti do života. Zapsané je to v Bibli (Př 24,11) „**Vysvobod' ty, co jsou vlečeni na smrt, co se potácejí na popravu (porážku).**“ „*V rozhovorech s nevěřícími jsme citliví, v pořádku, ale nezapomeň, že je máš vysvobodit, můžeš je zadržet!*“ povzbuzoval nás Kácha.

Za posledních 20 let uvěřilo nejvíce lidí, ve světě jsou mocná probuzení. Ale co u nás?! Co potřebujeme? Dostat se mezi lidi, pořádat dobré programy, ale hlavně potřebujeme BOŽÍ MOC. Jak ji získat? Jak překonat negativní zkušenosti a zklamání z nich?

Zapravě: Vědět čím a kým jsme v Kristu (Žid 4,16) Směle přistupovat k trůnu milosti! Věř Bohu, co o tobě říká, věř Božímu slovu.

Bůh tě přijímá, jsi použitelný. Máš moc být Božím dítětem (Jan 1,12), máš moc vyháňt demony, uzdravovat nemocné (Luk 9,11).

Zadruhé: Být plný Ducha a víry – to znamená naplňuj se Duchem – toho se nemůžeme nikdy přesytit. Až z nás poplynou řeky života, bude jednoduché chválit Boha, vyznávat hříchy i se napomínat.

Zatřetí: Být součástí Církve. Pán nás používá společně, ne jenom jednotlivce.

Nakonec nás Petr pozval, abychom dali teď Bohu prostor a možnost nás naplnit svým Duchem, nebo znovunaplňnit. Někdo šel pro modlitbu dopředu, někdo se modlil sám na místě. Bůh zná naše srdce, naši touhu a k upřímné prosbě se jistě přiznal. Těším se, jak se to projeví například na příštím celosboru.

Nanda

Letnice na Říp

Světový den modliteb, vyhlášený na 11. května na den Letnic, připadl na krásný jarní den.

Na „výlet“ si vyšláplo na horu Říp přes 200 křesťanů. Sjeli jsme se z různých měst i denominací, spojování stejnou touhou. Aby Bůh mocně navštívil naši zem, aby se náš národ začal obracet k Bohu, aby se česká církev probudila.

Shromáždění začalo chválou a uctíváním. Potom jsme se společně modlili modlitbu připravenou členy Mezinárodní modlitební rady, která zaznívala stejně v mnoha jazycích po celém světě. Úplně jsme se ale sjednotili až po vyznání hříchů, které se dělo v malých skupinách. Češi, dříve národ z více než poloviny křesťanský, se v současnosti hrdě hlásí mezi nejateističtější země Evropy. „Nejmarkantněji začal odklon od křesťanství s nástupem Rudolfa II. na trůn“, připomínal Jiří Čihulka, jeden z organizátorů akce. Následovaly přímluvy. Asi ve dvou třetinách setkání, po proslovu

Tomáše Korčáka, se nás zmocnilo nadšení – vlastně Duch Svatý. Naplnil nás a povzbudil, že TO (co chce Bůh v ČR skrze církev dělat) JDE. Vždyť máme mocného Boha a s Ním můžeme kralovat! Píseň, ve které zní refrén asi takto: „Já to vidím, už to raší“, se mi zdála až prorocká. Také mě moc povzbudily děti s prapory. Nemávaly jimi, ale skutečně uctívaly svého Pána a spolu se svými otci a matkami se podílely na duchovním boji za svou zem. Příjemně jsem žasla, když nějakí mladíci pozvedali skutečné meče, symbol vítězství Pána, s kterým počítají.

Setkání zakončil člen přípravného týmu Dan Drápal. V krátkém poselství nám dal cennou radu. „Na papír si sepiš, kým jsi v Kristu. Potom napiš své dlouhodobé cíle v životě. Nakonec napiš krátkodobé cíle. Dlouhodobé cíle, to je to nejdůležitější, čeho chceš v životě dosáhnout. Můžeš k tomu dojít

ale jen tak, že své (také důležité) krátkodobé cíle budeš korigovat a přizpůsobovat těm dlouhodobým. Bůh má pro tebe svůj dobrý plán. Nenech se řídit okolnostmi, ale v autoritě Božího dítěte naplňuj Jeho vůli.“ Nakonec nám Dan požehnal. Pak jsme se jen v příjemném odpoledním slunci „skutáleli“ z kopce a rozjeli domů tam, kam nás Pán povolal.

Nanda

Anděl jménem Jde to!

Ze svého školního dětství si stále pamatuji povinné školní výlety na Říp. Nekonečné stoupání, neromantický dusný les a typické otázky, kdy tam budeme a proč tam musíme. Vysvobození pro všechny nebyla románská rotunda, ale kornout zmrzlina v turistické hospůdce. Za ta léta se okolí moc nezměnilo. Určitě ne k lepšímu. Jen otázky kladené cestou vzhůru byly jiné. Co se stane? Pane!

Padesátý den po Velikonocích se shromáždili křesťané z Čech, Moravy a Slezska na hoře Říp, aby se v nedělním odpoledni stali součástí světového dne modliteb, aby vyznávali hříchy za svůj národ, aby vyprošovali milost, aby hledali Boží tvář.

Těžko vybrat to nej nej nej. Každá mod-

litba, každá chvála, každé slovo mělo své místo.

Velmi nezvyklé a velmi působivé bylo společné troubení několika trubačů na šofar.

Modlitby ve skupinkách dávaly příležitost být se svou sestrou (i bratrem) z jiného sboru. Velmi mě dojala starší paní od adventistů, která kdysi chodila na Maniny a dodnes je nosí v srdci.

Emotivní slovo Tomáše Korčáka z Mělníka zatřásl naší plíživou lhostejností. Je tady anděl jménem JDE TO! Ten anděl je nám tu ku pomoci. (Kolikrát jsme svoje plány a touhy zahodily do koše s tím, že to zcela určitě nevyjde.)

Závěrečné slovo Dana Drápal bylo praktické. Sedni doma a napiš na papír, kdo jsi, čím chceš být, svůj krátkodobý cíl, svůj dlouhodobý cíl. A konej a nevzdávej se.

Takže cestou dolů a domů jsem měla jednu otázku. Co se stane teď? Pane! Přece jsem tam nelezla zbytečně. I když - příští rok půjdu zas.

MM

Kurz o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují.

Současné rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost

mohli zvážít, pořádáme kurz o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o **záměru, hodnotách a fungování sboru**. Seznámíte se také se **základy naší věrouky** a je **prostor k otázkám**.

Absolvování kurzu nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tento kurz je vhodný i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Kurz má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu.

První tři setkání se uskuteční ve čtvrtek 05.6, 12.6. a 19.6. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání budou končit okolo 20,00 hod.

Pokud máte o setkání zájem, dejte to, prosím, předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300.

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Pro čest a slávu (Jaroslav Janouch)

*Jarní bouře roku 1642 nepřinesly jen očekávané probuzení přírody. Doprovázely i vpád švédského vojska ze slezské strany pod vedením generalisima Leonharda Torstenso-
na. Švédský válečník mířil na Vídeň. V cestě mu ale stálo slabě opevněné Brno s nepatrnou posádkou.*

Jirkovi Zárubovi bylo toho roku dvanáct let a nedávno přišel o rodiče. Ve mlýně, kde se narodil, zůstal sám se svou babičkou. Než stačil znovu rozeběhnout chod hospodářství, zásobovací oddíly Švédů dvakrát „navštívily“ mlýn. Poprvé pobraly veškeré zásoby, podruhé i zapálily střechu nad hlavou. Babičku a peníze našetřené jeho otcem na obnovu mlýna Jirka zachránil. Jen nebylo nikoho, kdo by mlýn znovu postavil. Kdo mohl, spěchal do Brna pomoci s opevňovacími pracemi.

Tam se po dlouhém čase s velkými potížemi dostal i Jirka. Jako vyzvědač nemálo prospěl obráncům, když vždy s předstihem hlásil, kudy bude směřovat švédský útok. Jednoho dne poznal v těžce raněném zajatci důstojníka, jenž před dvěma lety zabránil

při první návštěvě Švédů vypálení jejich mlýna. Mezi oběma vzniklo přátelství, kterému zůstal věrný i po plukovníkové smrti. Slíbil mu, že doručí vzkaz pro jeho rodinu do dalekého Švédska, kam z Čech po památné bitvě

na Bílé hoře emigrovali. Na Jirku čeká dlouhá cesta přes země trpící již téměř čtvrt století trvající válkou.

Knihka patřila k mým nejoblíbenějším. Když jsem ji po mnoha letech znovu otevřel, abych po večerech předčítal našemu nejstaršímu Míšovi a mojí manželce, překvapilo a potěšilo mne jejich zaujetí příběhem statečného Jirky. Věřím tomu, že zaujme i vás, nejen mládež, ale i dospělé, kteří se rádi ve vzpomínkách vrací do svého dospívání. Jistě neurazí ani toho, kdo se zabývá historií třicetileté války podrobněji. Rozborům příčin a podstaty zničující války se zde autor mnoho nevěnuje, ale rámec událostí, do kterých je děj zasazen, je na dobrodružnou literaturu dost přesný.

Jestliže vás tento příběh zaujme, doporučuji i historický román o dobývání Brna psaný podobně čtivým slohem a také zaměřený převážně na mládež: Když krajem táhli Švédi, od Lenky Vašíčkové a Romana Juránka. Oba tituly se dají sehnat v knihovnách.

Pavel Rosecký

Apoštolská služba a Peter Game

Náš sbor povstal zázrakem, když v březnu 1977 nastoupil na malý sbor ČCE tehdy neobrácený vikář Dan Drápal a Bůh si ho po jeho obrácení spolu s dalšími lidmi použil k růstu sboru. Neměli jsme žádné trvalé vedení mimo sbor a o apoštolské službě jsme ani moc neslyšeli. Já osobně jsem o apoštolské službě slyšel poprvé systematicky vyučovat Johna McFarlana v roce 1991. Jednu větu si dodnes pamatuji. John řekl: „Bez apoštolů to jde, ale jde to těžko“. Uvědomil jsem si, že potřebujeme lidi s tímto darem, aby přinášeli průlom a řešení do věcí, které místní sbor sám nevyřeší.

Když jsme se po několika letech dostali do určitých těžkostí, požádali jsme Johna o službu a osobně si myslím, že kdyby nám John nesloužil, možná už KS Praha alespoň v současné podobě nebylo. Po Johnově smrti jsme viděli potřebu takovou službu mít a hledali jsme ji.

Peter Game je členem apoštolského týmu ICLC. Členové tohoto mezinárodního týmu jsou z USA, Malajsie, Jižní Afriky, Francie, Mexika, Surinamu, Guyany a Velké Británie.

Poté, co pastýřsky sloužil ve sboru v jižní Anglii, cítil Peter povolání sloužit Philipu Mohabirovi v Connections a několik let vedl kancelář Connections, ačkoliv jeho srdce bylo vždy na misijním poli.

Je označován jako „náš zámořský muž“. Zajišťuje práci v Ugandě, Malawi, Venezuele, Indii, České Republice, Nigérii, Keni a Polsku a tráví hodně svého času v zahraničí. Mnozí, pro které je otcem, vyhlížejí jeho radu a usměrnění.

Kromě své zámořské práce Peter spojuje církev v Ledbury, Isle of Sheppey a Willowdene Farm ve Velké Británii.

Má ženu Diane, dvě děti a jedno vnouče. Peter je obdarován prorocky, ale především je otcem.

[\(http://www.connectionsuk.org/\)](http://www.connectionsuk.org/)

Do ČR jezdil Lee LaCoss z organizace ICLC a sloužil v některých sborech. Navštívil i náš sbor, ale žádné vztahy jsme s ním nenavázali. Když byla jeho služba ukončena, byl do sborů, kde sloužil, vyslán Peter Game, aby zjistil situaci a nabídl svou službu. Tomáš

Korčák z KS Juda Mělník nás pozval na setkání s ním. To se uskutečnilo jedno sobotní odpoledne na závěr postního výjezdu vedení sboru (počátkem roku 2005).

Když do místnosti vešel starší podsaditý muž v ošoupaných jeansách, tak obecnou představu o apoštolech moc nesplňoval. (Nutno dodat, že sám o sobě nikdy jako o člověku s apoštolským povoláním nemluví). Po krátkém slově se začal modlit za lidi a míra zjevení, kterou měl (viděl nás poprvé v životě), byla překvapivá. Protože pro apoštolskou službu je nutné konkrétní vedení, řekli jsme si, že bychom Petra někdy do sboru pozvali. Překvapivě reagoval obrátem, že přijede již v květnu a že zůstane čtrnáct dnů. Během tohoto pobytu jsme viděli, že Bůh nám ho dává jako dar k tomu, abychom byli zbudováni. Osobně vidím Petra jako svou autoritu a chci se mu podřízovat, i když k tomu nemá žádnou formální pravomoc.

V ICLC jsou tři stupně vztahů. Přátelství („jen“ vztah), závaznost (sloužící už přináší vlastní podněty a realizuje to, co vidí pro danou službu) a vykazatelnost (může do sboru zasáhnout přímo). Přejít mezi jednotlivými stupni je povolný a naše vztahy jsou nyní na úrovni dvě.

Očekávám, že si Petra Bůh použije během jeho červnového pobytu v našem sboru a že budeme skrze něho požehnaní.

Lubomír Ondráček

Na konferenci ICLC v Dánsku

Protože vím, že Pete Game je v našem sboru uznávanou autoritou, měla jsem chuť jet na setkání lidí, se kterými spolupracuje, abych viděla jejich směr, protože je to svým způsobem i náš směr.

První den nebo dva na konferenci jsem musela překonávat počáteční nedůvěru k řečníkům (která je opodstatněná jen tím, že je neznám a že nevím, zda to, jak mluví o sobě, je pravda). Pak jsem si ale uvědomila, že ať je to s nimi jakkoliv, tak to, co se říká, je skutečně o Ježíši! Že všechny připravené programy mi pomáhají víc Ho poznat a ukazují mi na nové stránky cesty za Bohem, o kterých vím, že je tak moc potřebuji!

Mluvílo se hodně o víře, o následování Ježíše a počítání s nadpřirozeným jako

s běžnou součástí života. O tom, že úkolem církve není budovat církev, ale budovat Boží království.

Jeden z řečníků (John Bedford, 77 let, Velká Británie) připomínal učednické vztahy - jeden s jedním, jeden se třemi, jeden s dvanácti - tak, jak se to dá vypočítat na Ježíšově životě. Mluvil o tom, že je potřeba, abychom žili život s Bohem pořád. Doma, v práci, každou vteřinu. Aby se budovali učedníci a ne lidé, kterým jde o konzum. Připomínal, že velká shromáždění v jiných zemích pro nás nemají být příkladem. Důležité je, co chce Ježíš dělat u nás. Velké shromáždění moc neznamena, pokud lidé nežijí naplno s Ježíšem. Oslovilo mě to v tom, že se nemusím soustředit na to, abych byla „jako někdo“, aby to u nás vypadalo jako v nějakém jiném úspěšném sboru. Že mnohem důležitější je, co chce Ježíš po

nás konkrétně. Asi nikdy nezapomenu na výrok Lovela Benta, černého kazatele žijícího v Británii, který celkem směšným přízvukem řekl klíčovou věc: „We ARE dangerous! We don't have rubber bullets - we have the real thing!!!“ „JSME nebezpeční! Nemáme gumové náboje, máme skutečné!“ My, jako církev, jsme nebezpečná armáda, která má moc v Ježíši, a to je povzbudivé.

Každopádně pro mne konference hodně znamenala, a když znovu poslouchám nahrávky programů, dává mi to větší a větší chuť být tomuhle světu užitečná...

Jela jsem do Dánska i se svými dvěma dětmi (3 a 5 let), takže jsem tím poněkud riskovala, že z programů moc mít nebudu. Měla jsem jako prioritu, aby jim bylo dobře, a protože nejsem příznivkyň pouštění dětských filmů na zabavení nudících se dětí, vezla jsem s sebou slušnou hromadu knížek a hraček, a doufala jsem, že to vystačí.

Nakonec vše dopadlo výborně - ani ne pět minut autem od sborové budovy bylo moře, kam jsme s dětmi mohly jezdit o přestávkách, a to je samozřejmě nadchlo. Ve sboru byla místnost s hračkami, kam byl dán odposlech programů ze sálu, a před domem skluzavka. Když k tomu připočtu hromadu

výborných želé bonbónů, návštěvu Mořského světa a dárčky od účastníků konference,

měly se i moje děti v Dánsku výborně a já jsem stíhala vstřebat všechno nové, společné chvály i mluvené programy i čas na modlitby.

Sourozenci z Dánska mě ohromili svou pohostinností. Chtěla bych se ji od nich naučit. Starali se o nás výborně. A není to jen otázka peněz (dánské jídlo se vyznačuje kromě dobré chuti i výbornou kvalitou), ale i pozorného chování a zájmu o nás.

Přemýšlela jsem, zda bychom my u nás ve sboru ubytovali lidi se stejnou péčí. A samozřejmě si představuji, že ano!

Dita Frantičková

Tak trochu jiná konference

V čem byla tato konference jiná?

Musím říci, že jsem vůči konferencím dost skeptický. Důvodem je to, že jsem jich za svůj křesťanský život absolvoval už opravdu dost.

Na mnoha z nich jsme slyšeli to, že po skončení konference se to konečně „pohne“. Že se něco začne dít. Celkem jsem tomu i věřil. (Pravda je, že některé konference opravdu změnu přinesly a nějak nás posunuly.) Ale na druhou stranu tady vidím jasný nepoměr. Tolik konferencí a tolik skvělých a pomazaných služebníků se u nás vystřídalo. A jaká je realita? Jaká je duchovní situace naší země? Jaká Církev Kristovy? Jaká našeho sboru?

V Dánsku to bylo jiné. Jednak jsem na konferenci Connections jel už po čtvrté za sebou a jednak je to něco, do čeho mne Duch vede. Konference byla opravdu jiná.

Bylo nás tam poměrně málo. Jen asi 50 lidí z celé Evropy. (Většinou vedoucí sborů.) Takže komorní záležitost. Modlili jsme se za sebe, povzbuzovali se. (Češi se modlili za Finy, Angličané za Čechy, Dánové za Francouze atd.)

Konference byla ve sborové místnosti a hned vedle hlavního sálu byla jídelna. Tam jsme společně jedli, měli společné přestávky a během nich jsme mohli sdílet své životy a

sloužit si navzájem. Tím, že některé už roky znám, tak to bylo pro mne intenzivnější.

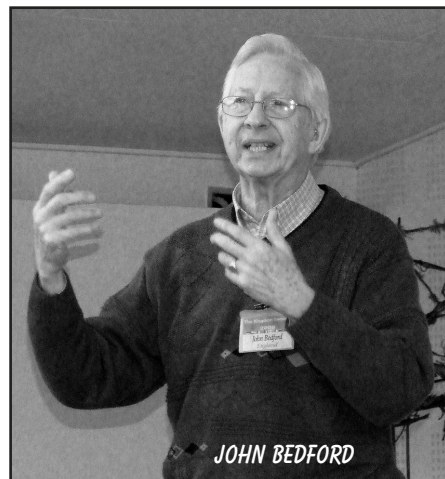
Konference se také lišila v tom, že byla mezinárodní. Byli tam lidé (vedoucí sborů) z celé Evropy a i z jiných částí světa. A teprve tady si uvědomuji, jak Hospodin jedná. Používá si ke službě lidí nejen bílé a vzdělané, ale i černé, žluté a všelijak jinak barevné. (Barevných křesťanů na konferenci byla skoro čtvrtina. Zajímavé je, že v tom vůbec není problém. Není to tak, že bílí drží spolu a ti ostatní také.) Lidé různého věku. Teprve tam si uvědomuji, jak moc jsme u nás věkově jednobarevní. Jak většina vedoucích v naší zemi je 40 (+/-) let stará. Tam to bylo jiné. Nejsilnější a nejmocnější slovo měl John Bedford, bratr, kterému je dost přes 70. Někteří z vedoucích sborů (teď se prosím nepohoršete) byly ženy. A vůbec to nikomu nepřišlo divné. Hospodin je svrchovaný. V Kristu ani muž, ani žena, ani mladý, ani starý, ani bílý, ani černý.

Co mi konference přinesla?

Vědomí, že je třeba změna. Všude v Evropě si to křesťané uvědomují. (V Africe, Asii, Jižní Americe je to jiné - tam sbory rostou.) Pokud chceme vidět změnu, je třeba změnit myšlení. Naše evropské, humanistické a racionální myšlení. Jestli chceme vidět, jak roste Boží království (konference i celé Connections je zaměřeno na podporu a růst Jeho království a ne jen na jednotlivé církve), pak je třeba dát prostor Duchu svatému. Modlit a očekávat na znamení a zázraky. Očekávat na Jeho moc a Jeho jednání.

Povzbuzující bylo slyšet, že už se to v některých sborech v Evropě děje. Lidé jsou

uzdravováni z viditelných a vážných nemocí a dokonce i vzkříšení z mrtvých. Někde už křesťané začínají chápat, že pokud chceme vidět změnu, je třeba se soustředit na Jeho moc. V našich životech, v životě sboru, v naší zemi.

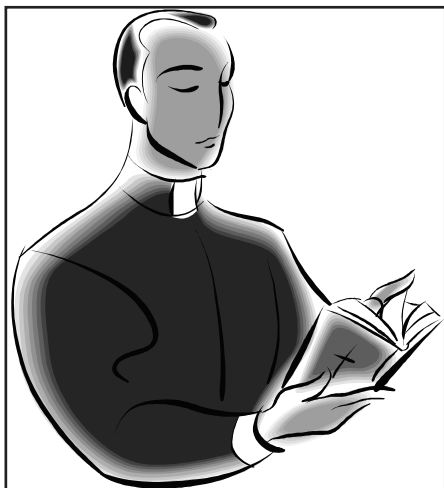
Byl jsme povzbuzeni tím, že jsme viděli, že Bůh jedná s ostatními sourozenci z jiných zemí podobně, jako s námi.

Tématem konference bylo: Invaze Království. Velmi silné a průbojné téma. To je blízké. Kež i u nás začneme s invazí a to co nejdříve.

Petr Káčka

Slovo přišlo v moci?

Čče... v neděli jsem natrefil na fakt divnou bandu. Bylo to v neděli dopoledne a měli nějakou schůzi, nebo co. Takový zmatek!. Jó, zlaté kostely s oltářem a lavicemi...

Sotva to začalo, vepředu se ujal mikrofonu nějaký chlápek.

„Dnes, když jsem sem jel, mi pán připomněl jedno slovo. Určitě ho všichni znáte.“

Přemýšlel jsem, co to asi bylo za pána, když jsem ho měl znát i já. Možná nějaký politik, nebo třeba policajt... ale toho bych asi neznal. Byl jsem zvědavý, co o tom pánovi bude říkat dál.

„Sice ho určitě znáte, ale já to stejně najdu.“

Jak jako „to“ najdu? Myslel jsem, že mluvím o tom pánovi. Třeba měl na mysli to slovo...

„Je celkem dlouhé“ říkal, zatímco listoval v knize, která byla potrhána asi jako manželčina kuchařka a co chvíli mu z ní vypadl nějaký papírek. Taký jsem uvažoval, proč hledá jedno slovo. To si ho snad nezapamatoval?! Ale prý je to slovo dlouhé. Vzpomněl jsem si, jak jsme jednou ve třetí třídě řešili, jaké české slovo je nejdelší. Já jsem myslel, že lokomotiva. Ale paní učitelka tehdy řekla, že nejobhospodařovatelnější.

„Tady to je. Je sice známé, ale budu to číst hodně pomalu, abyste se mohli soustředit. Můžete třeba zavřít oči a jen poslouchat.“ Pak se otočil a řekl: „Poprosím už také chválici skupinku, jestli by už mohla začít hrát.“

A to mě úplně dostalo. Fakt jsem mohl puknout zvědavostí, jaké slovo to musí být. Sice jsem nevěděl, co je to zač ta chválici skupinka, ale odvodil jsem si, že má na té schůzi asi na starosti udílet pochvaly. Taký mi úplně nedocházelo, co má hrát, když má někoho chválit, ale třeba se občas dá někdo pochválit i u karet. My se u karet sice v hospodě spíš hádáme než chválíme, ale jiný kraj - jiný mrav.

Ale představte si, jak dlouhé to slovo muselo být, když někomu stálo za to během toho, co je předčítáno, hrát karty! Kam se asi naše „nejobhospodařovatelnější“ hrabe, říkal jsem si.

Zkuste si domyslet příběh hosta na jednom z našich regionů a dokončit jeho vypravování. Na autora nejlepšího pokračování čeká věcná cena.

Johana Dittichová

PŘIPRAVUJE SE

Dny dobrých zpráv

29.9. - 4.10. 2008

Milí sourozenci,

týdenní evangelizace našeho sboru s názvem Dny dobrých zpráv se pomalu blíží.

Věřím, že lidem v našem sboru není lhostejný život našich blízkých i dalekých, myslím tím všech, kteří žijí ve městě Praze. Lidé skončí v Božím království nebo v pekelném.

Také nám někdo řekl „Pojď a uvidíš“ a pozval nás na skupinku nebo na shromáždění nebo na Dny dobrých zpráv. Potenciál k evangelizaci ve sboru je obrovský. Prosím o vaše modlitby i za chuť někoho pozvat.

Víme, že nás **BŮH MŮŽE PŘEKVAPIT.**

za realizační tým

Jaroslav Sloboda

• Frýdlantští dramatici – pantomima	Salesiánské divadlo	29.9.2008	pondělí	19:00
• Iveta Kuželová se skupinou – recitál	Salesiánské divadlo	30.9.2008	úterý	19:00
• Kairos II – Vlád'a Vácha – divadlo	Bohnické divadlo	1.10.2008	středa	19:00
• Wesani – hip hop, braek dance	Salesiánské divadlo	2.10.2008	čtvrtek	19:00
• skupina Michael – rock	Salesiánské divadlo	3.10.2008	pátek	19:00
• Alenka Dobrovolná – gospel	Salesiánské divadlo	4.10.2008	sobota	19:00

OZNÁMENÍ

Výuka jazyka zábavnou a netradiční formou
Práce ve studijních skupinkách podle úrovně anglického jazyka
Příležitost konverzovat s rodilými mluvčími
Zábavné hry a sporty
Večerní křesťanské programy

Křesťanské společenství Praha, KAM a Heřmánek o.s. pořádají:

ENGLISH CAMP 2008

12.7. - 19.7. 2008

v Petřikově v Jeseníkách (www.sport-grill.jeseniky.com)

KONTAKTY:

tel: 777 901 377 / e-mail: martinbenjaros@gmail.com

<http://www.englishcamp.kspraha.com>

Cena kurzu je 2750,- Kč a zahrnuje ubytování, plnou penzi, vyučování a studijní materiály. V případě, že jste starší 15 let a máte zájem zúčastnit se tohoto kurzu, vyplňte prosím tuto přihlášku (možno poslat údaje i mejlem: martinbenjaros@gmail.com).

V případě, že nemáte přístup k internetu, odešlete přihlášku na adresu:

Martin Jaroš, Dreyerova 627/5, Praha 5, 152 00

Platbu za pobyt uhradte nejpozději do 22.6. 2008 převodem na účet. Číslo účtu je 176271007/0300. Variabilní symbol je 200807. Jako specifický symbol uveďte prvních 6 číslic vašeho rodného čísla. Doprava může být individuální nebo společná (vlak). Místo setkání a přesná doba odjezdu bude upřesněna v potvrzujícím dopise do konce června.

ENGLISH CAMP - PŘIHLÁŠKA - REGISTRATION CARD

Jméno (First name): _____

Příjmení (Last name): _____

Adresa (Address): _____

Telefon/GSM: _____

E-mail: _____

Věk (Age): _____

Zaměstnání - škola (Occupation - school): _____

V případě, že nejste plnoletí - kontakt na rodiče: _____

Znalost angličtiny (zaškrtněte příslušný obdélník):

začátečník

☐

středně pokročilý

☐

pokročilý

☐

Mimořádná zpráva z misijního pole:

Po třech letech je na světě opět čerstvý DVD film o misii v Rovinji!

Misie Rovinj 2007

43 minut videa, otázek, osobních svědectví misionářů i místních lidí, nevšední záběry ze života tohoto malebného městečka i zdejšího sboru.

Volné pokračování podobného filmu z roku 2004, přinášející čerstvé zprávy z první linie misijního zápasu a nový vítr do plachet Tvých přímlov.

Pokud chceš trochu více nahlédnout pod misionářskou pokličku, napiš si o kopii filmu na DVD autorům filmu: Zvonařovi, info@zvonaar.cz, U Krytu 6, 326 00 Plzeň - Koterov

Film je distribuován poštou zdarma, za dobrovolný mimořádný příspěvek našim misionářům.

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://praha.kaes.cz/)

PLAVÁNÍ

*kurzy plavání pro kojence,
batolata a děti předškolního věku*

Studio lodička

Nabízíme kurzy plavání pro děti od 6-ti měsíců do 7 let v krásném prostředí nového bazénu hotelu **STEP** v Praze 9 na Balabence.

Individuální lekce plavání pro děti od narození do 6-ti měsíců ve vaší vaně (lze už od května 2008).

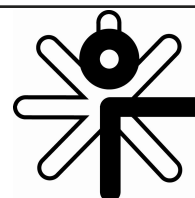
Všechny lekce vedou odborně školené instruktorky plavání kojenců, batolat a dětí s dlouholetou praxí.

ZÁPISY na kurzy **září – prosinec 2008** budou probíhat po telefonické domluvě během května a června v místě kurzů.

Více informací na tel. č. **737 282 925** a **737 937 122** nebo na webových stránkách **www.studio-lodicka.cz**

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

**Pronajmu 1 kompletně zařízený
nově zrekonstruovaný pokoj**
(postele, skříň, stoly, lednice, TV,
varná konvice) v klidné lokalitě plně
zeleně 5 min. pěšky od metra Háje.

Pro 1-2 osoby.

Cena 4.500 Kč vč. služeb.

Lze i internet UPC.

Paní Mozsiová: 737 970 524.

TEEN CAMP 2008

Kdo si myslíš že jsi?!

termín 24.8. - 30.8. 2008

Křesťanské společenství
mládeže, o.s.
ve spolupráci s mládeží
KS Praha

Přihlášku dej Mayovi, Torpasovi nebo
Kamilovi nebo pošli na adresu Dita
Frantíková, KS Praha, Na Žertvách 23,
Praha 8, 180 00. Přihlášen jsi ode dne
doručení platby.

Cenu uhradte převodem na č. účtu
186564276/0300, v.s. 6021021, jako s.s.
udejte své datum narození (DDMMRR)

*Cena pobytu je 2300, ale pozor!
Pokud se přihlášíš do 30.5., platíš pouze
2090 Kč! Pokud se přihlášíš do 30.7.,
platíš 2200 Kč!*

Přihláška

Jméno:
Příjmení:
Adresa (vč. PSČ):

Mobil:
Email:
Rodné číslo:
Podpis zákonného zástupce:

šestá
Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

**Skonči svět
happyendem**

hudba - video - tanec - scénky
nápojový bar

8.6. v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM**

vstup zdarma

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpraha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

**Nabízíme k pronájmu chalupu v malebné krajině
Vysočiny - Zahrádky u Jindřichova Hradce.**

**Možné jsou víkendové, týdenní i jiné pobyty po celý rok.
K dispozici je 5 lůžek, kuchyně, WC s koupelnou, dvůr,
zahrádka s ohništěm.**

Více informací:

zdenka.markova@seznam.cz

724 576 592

Zde zaškrtni, jaký dopolední workshop si
závazně vybereš. (Změnu možno nahlásit
do 31.7. Více podrobností zjistíš na we-
bových stránkách
www.teencamp.dorost.info od 1.5.) WS
mají omezenou kapacitu!!!

Cyklistický ☐
Sport a tanec pro holky ☐
Chvály ☐
Výtvarný (šperky apod) ☐
Cukrářský ☐
Webové programování ☐
Duchovních darů ☐

Křesťanské společenství mládeže je
občanské sdružení pro práci s mládeží
pracující ve spolupráci s Křesťanským
společenstvím Praha.
Mládež (dorost – porost – odrost)
existuje již 11 let. První letní tábor
mládeže jsme pořádali v roce 1998,
pod názvem Teen camp od roku 2005.
Součástí Teen campu jsou kromě sportu,
workshopů, tance, a dalšího zajímavá
biblická sdílení a vyučování, která
nabízejí pohled na svět z trochu jiné
perspektivy.

Teen camp začíná v neděli odpoledne,
společně přijedeme busem z Prahy -
Černého mostu, a končí další sobotu
odpoledne tamtéž. Teen Camp proběhne
na zvířecí farmě (www.natura.regin.cz)
poblíž Rumburka. Info o přesné místě a
času bude zasláno mailem po přihlášení.
Pro pobyt na táboře jsou nezbytná pot-
vrzení o bezinfekčnosti a zdravotní
způsobilosti (formuláře rovněž zašleme
po přihlášení mailem).
Více info: www.teencamp.dorost.info
Dita Frantíková, 724 435 309 nebo
dita.frantikova@kaes.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

V červenci sborové shromáždění není, všichni jsou zváni na KK s Alanem Vincentem

Sborová modlitební

9.6. v 18:00

Setkání služebníků

soboty 14.6., 20.9. a 29.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

5., 12., 19. a 26. 6. 6:00-7:00, knihovna

Biblické hodiny (vždy v úterý v 18:15)

David Drapák: Od Abrahama ke Kristu

- 3.6. Od Abrahama ke Kristu 1 (víra, zaslíbení, potenciál, požehnání ve všech věcech)
- 10.6. Od Abrahama ke Kristu 2 (víra & strach, vstup do zaslíbené země)
- 17.6. Od Abrahama ke Kristu 3 (naplnění zaslíbení, požehnání kříže, velká proměna, atd.)

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/20

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 2.6. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 111/23/55

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 57/16/26
- **Vstup:** Dan a Kamila Gawlikovi s dětmi, Michal Petras

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 43/0/22

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 90/24/40

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 88/18/30
- **Vstup:** Pavlína Bláhová (přestup ze Západu)
- **Narození:** David Havel

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 87/14/19

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 45/5/15
- **Vstup:** Kristýna Šedivá

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 6. července 2008.**

